

stæderne og Landkommunerne. Jeg vil da henstille, at man vælger et almindeligt Udtryk i Stedet for denne Oprensning, men hvis dette vinder Bifald, vil det sikkert let lade sig ændre ved et Ændringsforslag til anden Behandling selv uden Nedsættelse af Udvalg.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg tror, der var noget i, hvad den ærede sidste Taler sagde med Hensyn til de Steder, hvor denne Lov skal gælde — nu kan vi jo høre den højtærede Justitsministers Bemærkninger derom. I øvrigt kan jeg ligesom de ærede foregaaende Talere anbefale dette lille Lovforslag til Fremme og Vedtagelse. Blot er jeg ikke helt klar over, hvad der forstaas ved „kommunale Tjenestemænd“, om Sognefogderne kan betragtes som faldende ind under dette Begreb, og om det kan overlades til dem at foretage Udpantninger. Hvad enten man kan bruge Sognefogderne dertil eller ej, tror jeg imidlertid ikke, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen) behøver at nære nogen Bekymring for, at der ikke i Landkommunerne skulde kunne findes Mænd, som er i Stand til baade at føre Regnskab og yde den fornødne Sikkerhed; saadanne kvalificerede Mænd vil ganske sikkert være til Stede, oven i Købet i mere end eet Eksemplar.

Bækgaard: Jeg har ikke noget at bemærke til selve Lovforslaget, i den Henseende er jeg fuldstændig enig med mit Partis Ordfører (Nygart). Men jeg vil benytte Lejligheden til at rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Det sker ikke sjældent, at man i Landkommunerne, hvor jeg kender Forholdene bedst, gør den Erfaring, at Skatterne og andre Beløb, som man begærer udpantet, ikke indgaaer. Det kan være med forskellig Begrundelse, enten at vedkomende er forsvundet og ikke til at finde, eller at hans Betalingsevne er forringet, saa han ikke kan betale det Beløb, der bliver afkrævet ham. Hvad den første Begrundelse angaar, kan man vel gaa ud fra, at Folkeregistret vil raade Bod paa dette Omraade; men med Hensyn til den sidste Begrundelse forekommer det mig, at Retsbetjentene kunde være Kommunerne noget mere behjælpelige, end de undertiden er, ved at lade Inddrivelsen foregaa med no-

get større Hurtighed, end Tilfældet er. Man staar tidt ganske uforstaaende overfor den lange Tid, der hengaar, inden der sker noget. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Justitsminister om, for det første: Hvilken Sikkerhed har man efter den nuværende Ordning for, at de Beløb, som man begærer udpantet, virkelig indgaaer? For det andet vil jeg spørge om følgende: Jeg er vel vidende om, at en Kommune, der rekvirerer Udpantning, skal gøre det inden Aarsdagen efter, at Beløbet er forfaldet; men er der fastsat nogen Tid, indenfor hvilken Retsbetjenten skal iværksætte Udpantningen? Det vil maaske have nogen Interesse.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. De Bemærkninger, der er fremsat fra forskellig Side, er ikke af særlig stor Betydning, og jeg skal søge kort at besvare dem. Det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Nygart) mente, at den foreslaaede Forsigtighedsregel med, at Amsraadets Samtykke kræves i Kommuner med under 2000 Indbyggere, neppe vilde blive af større Betydning. Det er jo heller ikke Meningen. Jeg tror, at man i Almindelighed vil kunne gaa ud fra, at de Landkommuner, der overhovedet ønsker at benytte Ordningen, ogsaa vil have deres Administration saaledes ordnet, at Gennemførelsen af Udpantningen vil blive forsvaret, og at Amsraadets Samtykke derfor næsten i alle Tilfælde vil være rent formelt; det er kun en Sikkerhedsventil overfor de enkelte Kommuner, som maatte ønske at benytte Bestemmelsen, men hvor man mener, at Ordningen ikke er god, saaledes som Kommunerne har paa-tænkt den.

Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) har efter min Opfattelse fuldkommen Ret, naar han ønsker Lovforslaget ændret i formel Henseende; men jeg tror ikke, at Ændringen er værre at affatte, end at det kan lykkes mig til anden Behandling at stille Forslag derom, for ikke at sige, at jeg kan gøre det med det samme, idet de første Ord i andet Punktum affattes saaledes: „I samtlige Kommuner kan endvidere efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse ...“ o. s. v. Hvis det ærede Medlem er tilfreds med denne Formulering, skal jeg stille Ændringsforslag i saa Henseende til anden Behandling.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) spurgte om, hvad